

Maaike Hop werkt in loondienst bij haar ouders Toon en Corry Hop. In het Brabantse Wageningen hebben ze een vollegrondsgroentebedrijf. Het is de bedoeling dat zij het bedrijf samen met haar broer over gaat nemen. Maaike, Toon en Corry over samenwerken.

→ OUD

“Ze moeten het op eigen kracht doen”

Vader: “In het begin wist Maaike nog niet zo goed wat ze precies wilde. We moesten haar soms echt een zetje geven.”

Moeder: “Maaike ging automatisch mijn rol overnemen. Ze ging bij wijze van spreken eerder eten koken dan op het land kijken. Dat gaat onbewust zo. Bij de jongens merk ik dat minder. Maar nu heeft ze haar draai wel gevonden.”

Vader: “Ik kan makkelijk taken overdragen. Soms wil ik te snel. Dan moet ik pas op de plaats maken en niet alles tegelijk willen.”

Glas is halfvol

Moeder: “Wij benaderen alles altijd van de positieve kant. Het glas is halfvol. Maaike heeft dat ook. Nog sterker dan wij. Ze kan ook op een leuke manier veel uit het personeel halen. Ze laat ze hard werken, zonder dat ze het zelf door hebben. Maar de doorkijk naar de lange termijn, dat moet ze nog leren.”

Vader: “Ja, bijvoorbeeld als een Poolse werknemer niet goed presteert. Maaike zegt dan: weg ermee. Terwijl ik meestal denk: rustig aan, volgende week moet het werk ook gedaan worden. We geven haar wel de vrijheid om te doen wat zij denkt dat goed is. Maar ze moet wel zorgen dat het werk af komt.”

Zelf beslissen

Vader: “Over vijf jaar is dit bedrijf niet meer van ons. Nu hakken wij nog vaak de knoop door als er beslissingen genomen

moeten worden. Daar moeten wij vanaf. Ik wil mijn kinderen wel helpen, maar ze moeten niet gaan rekenen op mijn gratis arbeid. Ze moeten het op eigen kracht doen. Dan komt het goede in de opvolger naar boven.”

Moeder: “We hebben zelf ervaren dat het goed is om al op jonge leeftijd zelf te beslissen. Het is goed om je eigen groei-proces te hebben. Ik zie te vaak boeren die pas tegen de veertig zijn als ze het bedrijf overnemen. Tien jaar later stoppen ze er vaak alweer mee.”

Vader: “Toen wij dit bedrijf in ‘84 overnamen was mijn vader al wat ouder, en hij is daarna al snel overleden. We hebben het altijd met z’n tweeën moeten doen. Zelf de koers bepalen. Maar ook zelf naar de bank als we een slecht jaar hadden gehad.”

Nieuwe dingen oppakken

Moeder: “De cultuur in ons bedrijf is dat we steeds nieuwe dingen oppakken. Als we twee jaar hetzelfde doen, vinden we het al saai worden.”

Vader: “Ik verlang van mijn kinderen dat ze vernieuwend bezig zijn. De jeugd is soms behoudender dan wij. Maar ik ben me er sterk van bewust dat ik over tien jaar veel behoudender ben dan nu. Op m’n zestigste houd ik de ontwikkelingen van het bedrijf waarschijnlijk alleen maar tegen. We zullen naar de zijlijn geschoven moeten worden.” ←

“Ons pa is net zo eigenwijs als ik”

NIEUW

Maaïke: “Na de HAS ging ik vacatures bekijken. Maar ik vond niks leuk. Diep in m’n hart wist ik het wel: ik wilde thuis aan de gang. Eigenlijk vond ik het beter om eerst ergens anders te werken. Maar toen mijn vader een bestuursfunctie kreeg bij de Greenery en er thuis extra arbeid nodig was, wist ik het wel. Nu werk ik sinds een jaar of drie voltijds met mijn ouders samen. Het bevalt me goed! De eerste paar weken moest ik wel wennen, want toen was ik het luie schoolleven gewend. Nu moet ik er elke morgen weer zijn. Maar dat vind ik niet erg. Ik weet waar ik voor ga.”

Beetje geinen

“Ik leer mijn ouders zo goed kennen. Ze zijn met z’n tweeën heel sterk. Pa is heel goed in het bedenken hoe iets moet, terwijl ma de puntjes op de i zet zodat het een mooi eindresultaat wordt. Ik lijk het meest op m’n vader. Misschien ben ik iets netter. Hij maakt er geen rotzooi van hoor, maar hij is iets makkelijker. We doen veel met z’n drieën samen, vooral sorteerkwerk. Dan mogen we graag een beetje geinen met elkaar. Alleen werken, dat kennen wij niet. We werken graag met personeel. Pa is vooral bezig met de teelt, en ik zorg dat iedereen aan de gang blijft.”

Kapitein op het schip

“Er wordt bij ons veel gepraat over hoe we iets aan gaan pak-

Bedrijfsgegevens:

Vollegrondsgroenten in Wagenborg (Noord-Brabant)

23 ha andijvie

15 ha bleekselderij

11 ha prei

3 ha suikerbieten

Eén vaste medewerker, in het zomerseizoen tien à vijftien

Poolse medewerkers en losse vakantiehelpen.

ken, en dat zijn soms flinke discussies. Ons pa is net zo eigenwijs als ik. Ik moet met goede argumenten komen als ik iets wil. Mijn ouders zullen me alle mogelijkheden bieden, maar het moet wel realistisch zijn. Ik moet met doorgerekende plannen komen. Als ze dan inzien dat het een redelijk plan is, zullen ze me helpen.”

“Het is de bedoeling dat ik het bedrijf samen met mijn broer Jaap over ga nemen. Straks komt er dus nog een kapitein bij op het schip. We willen het bedrijf zo inrichten dat het ook twee aparte takken kunnen worden, mocht de samenwerking tussen Jaap en mij niet lukken. We zijn nu aan het nadenken over een nieuwe teelt erbij of misschien gaan we zelf snijden en verpakken. Alle mogelijkheden staan nog open.” ←